ÚSTAVNÍK
ZŠ a MŠ ÚSTAVNÍ

CO SE NÁM POVEDLO VE VÝUCE NA DÁLKU

ČTĚTE NA STRANĚ 1,2,3,4

Rozloučení se školním rokem

foto: www.google.com

Milí žáci, milé paní učitelky,
milí páni učitelé,
máte před sebou poslední letošní číslo našeho časopisu, opět plné ukázek z prací našich žáků v nelehké době distanční výuky. Čekají nás prázdniny, odpočinek si po náročné práci zasloužíme určitě všichni.
V září, až se sejdeme snad již ve škole, budeme opět plní chuti pracovat, povídat si, získávat nové kamarády, sportovat, užívat si svých koníčků. Snad bude další rok pro všechny příznivější.

Můj vymyšlený živočich v 8.B

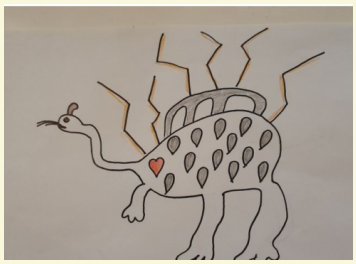

ilustrace: David Kouba 8.B

Můj vymyšlený živočich – ANDIGUNDA

Tento živočich se jmenuje andigunda. Andigunda žije v africké zemi Ghana. Vypadá jako velký bílý dinosaurus s velmi úzkým krkem. Na jeho malé hlavě se nachází nos, který je neobvykle nahoře. V jeho malé puse se nachází 432 malých zubů. Dlouhý krk je úzký, ale pružný, napojený do tlustého, velkého těla. Na těle jsou šupiny a viditelně vystouplé srdce, srdcí má uvnitř těla osm. Na hřbetě se nachází oblouková ploutev, která nám říká, že se antigunda pohybuje i ve vodě. Andigunda má tři nohy. V přední části jejího těla se nachází přední velmi malá noha, která slouží k orientaci ve vodě. Uprostřed těla najdeme druhou nohu a třetí noha je velmi silná zadní.
V případě ohrožení z celého těla vycházejí elektrické paprsky, které protivníka znehybní. Andigunda je šelma, živí se masem, v případě, že nenajde žádné maso, tak se nakrmí listím ze stromů.
Jestliže ji potkáte, jedinou obranou je dívat se jí přímo do očí. Jakmile se jí přestanete dívat do očí, jste ve velkém nebezpečí. Velmi odvážné, ale nebezpečné je se andigundě postavit a zkusit ji ulovit. Mimo ohrožujících elektrických paprsků je velmi rychlá a má 8 srdcí.
napsal David Kouba, 8.B

ilustrace: Michala Dvořáčková 8.B

PLARK žije v okolí vodních toků a skal v teplém podnebném pásu. Dosahuje včetně ocasu délky asi 180 cm. Jeho zobák se blíží podobě kachny, ocas ocasu ryby, krk má pokrytý silnou vrstvou chlupů jako lev a má blanitá křídla. Je to spíše zvíře žijící za soumraku. Skrývá se ve skalních dutinách. Rád se zdržuje ve vodě nebo ve vzduchu. Jeho potravu tvoří korýši a mladé listí. Rozmnožuje se pouze za úplňku kladením vajec. Mláďata se po vylíhnutí živí jenom korýši, až do věku, kdy se mohou o sebe sama postarat.
Michala Dvořáčková , 8.B

ČASOVÁ SMYČKA

foto: www.google.com

Žáci z 8. B dostali následující zadání:

Představ si nějakou dobu, ze které bys rád/ráda pocházel/a (v minulosti nebo budoucnosti). Dej si nové jméno, ale nech si stejné iniciály. Pokud chceš, můžeš při tom změnit i své pohlaví.

Většina prací byla velmi zajímavá, objevily se velmi originální nápady. Takže jen malá "ochutnávka":

foto: www.google.com

nové jméno: Karl Kölliger
věk: 22
povolání: dřevorubec
záliby: moje práce je mojí největší zálibou
nejbližší člověk: cechmistryně Abigail
nejmilejší majetek: sekera

Teď touto osobou právě jsi. Piš z její perspektivy (stačí cca 10 vět) a začni touto větou: ***Bylo to tak blízko, že jsem to skoro cítil na jazyku….***

Bylo to tak blízko, že jsem to skoro cítil na jazyku, protože uzený kouř z mého dřeva ve mně vždy vyvolává dobrý pocit z poctivě odvedené práce. Kolem sebe vidím louku s jen jedním stromem, jelikož jsem všechny už pořezal. Obloha vypadá bez mráčku, ptáčci zpívají a slunce mi krásně svítí na pokácené dřevo.
Právě se nacházím u hradu

foto: www.google.com

Gottlieben ve Švýcarsku a včera jsem dostal za úkol splavit dřevo ke Konstanz. Beru do ruky svojí vlastnoručně vyrobenou sekeru a jdu se vrhnout na poslední strom na tomhle místě.
Když dojdu blíž, tak zjišťuji, že je opravdu velký a mohutný, ale pokračuji dál v práci. Po chvíli ho pokácím a jdu si na chvíli odpočinout.
Nyní se tak dívám po okolí a najednou vidím hořet nějakou velkou pochodeň. Tak nad tím tak přemýšlím, ale nakonec si řeknu, že to asi bude to mé dřevo. Nechám to být a jdu domů s pocitem krásně prožitého dne.
Píše se rok 1415 a dnes, 6. července, je v Kostnici mimořádně teplý den. Snad nikde neshoří žádný dům.

napsala Kateřina Kraftová, 8.B

BETTY informuje

foto: Jaroslava Stehnová. Čemeřice na školní zahradě

Mnoho jsme toho mohli zažít s BETTY v tomto mimořádném období. Zprávy a obrázky ze zasněžené přírody, krmítka a pozorování ptáků na nich, stopy ve sněhu aneb „kdo tu s námi žije“. Jedna z posledních akcí, na kterou vás všechny BETTY pozvala, je „Staň se reportérem přírody“. Co plánujeme? Chceme pozvat naše členy na společná setkání, určitě rádi přivítáme nové a další zájemce. Věříme, že nastartujeme akci „TŘÍDÍME ODPAD“ A „ŠETŘÍME VODOU“ nejen ve škole. Těšíme se na vás.
napsala Jaroslava Stehnová

Záhada s klavírem - sloh v 8. ročníku

foto: www.google.com

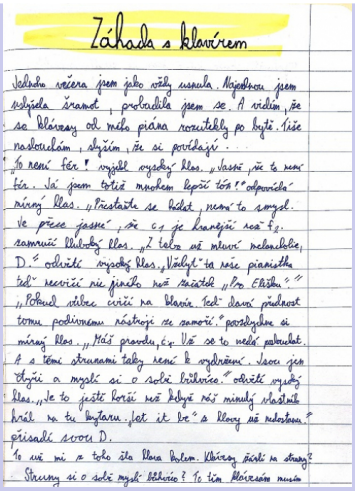

Záhada s klavírem

Jednoho večera jsem jako vždy usnula. Najednou jsem uslyšela šramot, probudila jsem se. A vidím, že se klávesy od mého piana rozutekly po bytě. Tiše naslouchám, slyším, že si povídají.

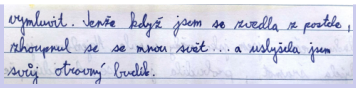

Anna Opluštilová 8. B

Záhada s klavírem

Jednoho večera jsem jako vždy usnula. Najednou jsem uslyšela šramot, probudila jsem se.
A vidím, že se klávesy od mého piana rozutekly po bytě. Tiše naslouchám, slyším, že si povídají.
Povídají si, že by se nechaly vyleštit. Všechny klávesy doběhly do leštírny a pracovníci je rozleštili. Když byly všechny klávesy vyleštěné, běžely zpět. Já jsem je celou dobu pronásledovala a všechno jsem viděla. Když jsme se vrátily domů, viděla jsem, jak naleštěné klávesy naskákaly do klavíru a šly jsme všichni spát. Další den jsem se probudila a zjistila jsem, že to celé byl jen sen. Místo vyleštěných kláves v mém starém klavíru tam stojí nové piano, které jsem dostala k narozeninám.
Takže všechno, co jste slyšeli, byl jenom můj sen. Tak se měj, můj deníčku, a zase někdy...

napsal David Kouba 8.B

Kresby cechovních znamení a osobních erbů v 7.B

Dějepis v 7. ročníku se věnuje dějinám středověku, proto jsme se zabývali tématikou cechovních znamení pro jednotlivá řemesla. V dalším úkolu pak žáci vymýšleli svůj osobní erb.

Eliška hana Urbanocá 7.B

Fabio Fernandéz 7. B

Klára Vondřichová 7. B

Přírodopis v 6. ročníku

RYBY

ZÁPASNICE MAJÍ NÁSILNICKOU POVAHU. BYLY VYŠLECHTĚNY K BOJI

Daniel Petrouš 6B

Ryby bojovnice jsou ryby které vykazují vlastnosti obvykle spojované s úplně jinými zvířaty. Říká se jim také bettas závojová, bojovnice křivoplisová, bojovnice obecná, bojovnice pařeská, bojovnice siamská, bojovnice závojová všechny ryby jsou ryby bojové.

Pod vodou bývají velmi agresivní hlavně dospělí samci kteří jsou nesnášenlivi.
Ryby žijí v řece Mekong v Asii.
Patří mezi Pěnové bojovnice které staví pěnová hnízda.
Jsou chovány na rybí zápasy které jsou slušném byznysem.

Daniel Petrouš 6. B

ŠPATNÁ POVĚST KRKAVCOVITÝCH JE JEN MÝTUS!

V literatuře jsou vrány či havrani vždy špatným znamením a jsou spojováni s čarodějnicemi a černou magií. Většina lidí má za to, že kradou, požírají vejce jiných ptáků a snižují tak populaci ostatních ptačích druhů. Vědci však nyní očišťují jméno krkavcovitých. Zkoumáním více než 326 interakcí mezi obávanými okřídlenými šiškidci a jejich kořisti totiž došli k závěru, že im křivdíme.

František Jindřišek 6. B

Naši žáci z 6. B pracovali v distanční výuce přírodopisu se

Ryby zápasnice mají násilnickou povahu. Byly vyšlechtěny k boji.

Tento článek jsem si vybrala proto, že jsem měla doma mnoho let akvárium s betou. Vždycky jsem jí dávala do vody zrcátko a fascinovaně jsem pozorovala, jak na sebe rybka útočí.

Beta bojovnice patří mezi ryby, jejichž vlastnosti jsou spojovány s úplně jinými zvířaty. V angličtině se jím říká „Siamese fighting fish", tedy siamské bojové rybky.

Alžběta Pávišová 6. B

článkem o zajímavém živočichovi. Jejich informace jsou nadmíru zajímavé!!!

Mája Miškovská

JAK SE STÁT NEVIDITELNÝM? ZVÍŘATA UMÍ MĚNIT BARVU, PŘEDSTÍRAT NĚKOHO JINÉHO, ALE STAČÍ I DOBRÉ GENY.

Většina zvířat má barvu, která splývá s jeho prostředím. Jako například leopardi, jeleni nebo ježci. Třeba strašilky jsou dost nápadité. Umí se maskovat třeba jako starý list nebo větvička, proto se jí říká chodící větvička nebo anglicky walking stick.

Třeba velryba se dokáže přeměnit až ve tři zvířata !! Hlavonožci mají pod kůží elastické pigmentové buňky plné barviva - žluté, oranžové, hnědé nebo červené. Některá zvířata ale také dokáží vytvářet barvy pomocí mikroskopických fyzikálních struktur.

Marie Miškovská 6. B

Myšlenkové mapy v zeměpise

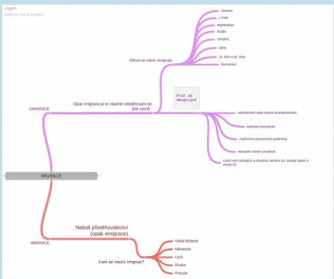

Marija Mysak 9. C

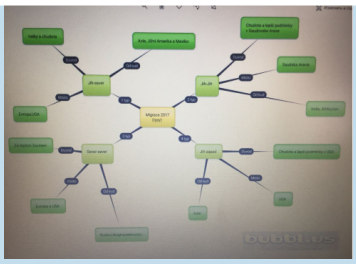

Alexandr Griněnko 9. C

Petr Labuť 9. C

Kateřina Holanová 9. C

Studenti 9. ročníků vytvořili během distanční výuky myšlenkové mapy na téma migrace obyvatelstva. Je vidět, že již umí pracovat s informacemi.

Mon petit déjeuner - francouzština v 7. ročníku

Marianna Urbanová 7. A

Skupina francouzštinářů ze 7. ročníku vytvořila miniprojekt na téma Mon petit déjeuner (Moje snídaně).

Magdalena Šímová 7. B

J'ai des céréales au petit-déjeuner presque tous les jours

Helena Čepelková 7. A

Emma Hrabětová 7. C

Začátečníci v druhém cizím jazyku, ať je to němčina, či francouzština, to ve výuce na dálku nemají vůbec lehké. Výsledek jejich snahy ale stojí za pochvalu.

PADLET aneb Skupinové práce

Objevitelé a mořeplavci. 7. B

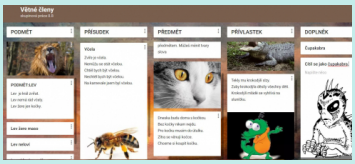

Větné členy, 8. B

I my učitelé se v prostředí online výuky seznamujeme se stále novými možnostmi, jak žáky i na dálku zaujmout.

Padlet je jednou z možností, jak v online prostředí pracovat s žáky ve skupinách. A výsledky vidíte sami.

Naše zdraví v "covidové" době

Sofie Suchanová 8. C

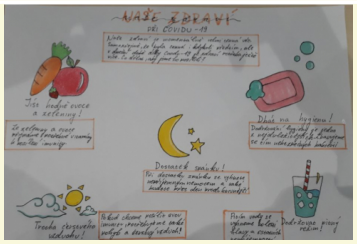

Karolina Laburdová 8. C

Žáci z 8. C se zamysleli ve svých projektech nad tím, jak být zdraví v dnešní nelehké době. Tak se inspirujme!!!

A Letter from Holiday

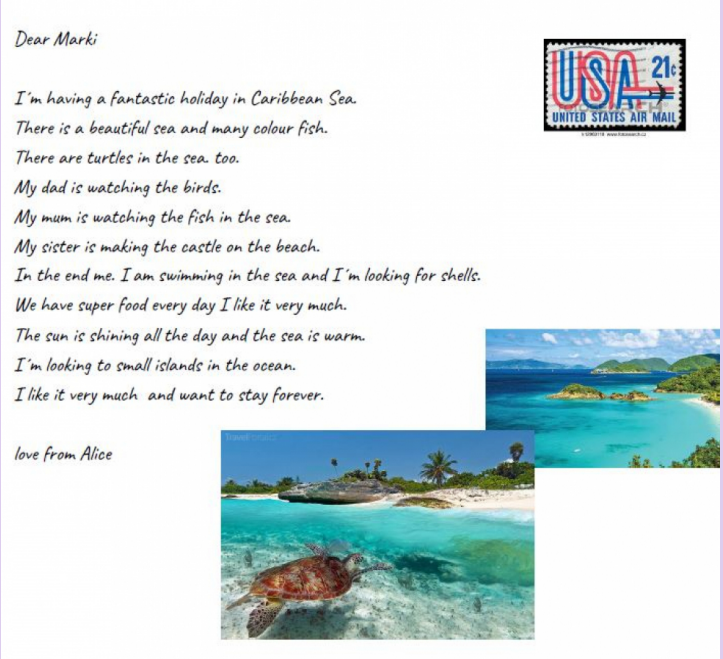

Alice Šimková 4.A

Kryštof Deligiannis 4.A

Žáci ze 4. A dostali následující zadání:

Write a postcard/letter to a friend about your fantastic holiday. What are you doing? Who is the postcard or letter for/from???

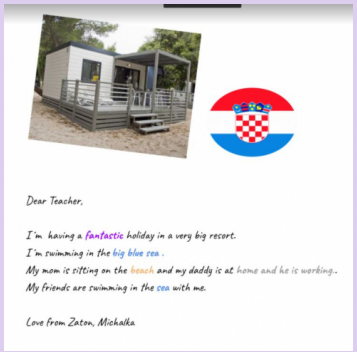

Michaela Zajíčková 4.A

Práce se jim velmi povedly. Myslím, že po náročném školním roce se po přečtení všichni těšíme, že prožijeme také podobné úžasné prázdniny!!!

Originální bajka

IT bajka

Byl jednou jeden dům a v něm pokoj. V něm stál počítač a u toho počítače ležela myš a klávesnice, které se pořád dokola hádaly, kdo je důležitější. "Ne, já! Beze mě bys nekliknul na nic a nic bys tu neotevřel!", vykřikla myš. "Ale beze mě bys nic nenapsala, ani vstupní heslo!!" A tak se dokola hádaly. Ale pak měl pan uživatel počítače narozeniny a dostal sluchátka. Hned je zapojil, ale za chvíli mu mamka řekla, ať si jde napsat vedle do pokoje úkoly. Jakmile se za ním zavřely dveře, myš a klávesnice se do sebe zase pustily. Do hádky se nesměle připojila také sluchátka. Byla trochu vystrašená, a tak ze sebe vykoktala: "Jjako klávvessnicce je vvelmmi dddůležitá. A mmyššii, tty jjsi ttakky velmmi užžiteččná." Ale ony se na sluchátka podívaly a obě začaly najednou křičet, ať mlčí, že ničemu nerozumí a že jsou k ničemu! To už se do hádky připojila i lady WiFi, která se právě vrátila z Paříže (samozřejmě jen na Google mapách) a prohlásila, že bez ní by se nedostali ani do mailu. Klávesnice a myš si to nenechaly líbit a strhla se další hádka. To už to nevydržel starý monitor a podotkl, že bez něj by na počítači ani neviděli, co dělají. Myš ovšem nezaváhala a hned začala tvrdit, že ona už všude trefí i poslepu. Pak se ale ozval strojový hlas samotného počítače: "Beze mě byste byli jen neužitečné kusy plastu!" Asi měl pravdu, ale nikomu se to nelíbilo a začala další hádka. Z hádky se stala bitva a z bitvy válka, ve které se všichni snažili ostatní odpojit.
Najednou však všechno zhaslo a utichlo. Přišla královna Elektřina. "Všichni jste stejně důležití, bez každého z vás by celý tento systém nefungoval. Tak se přestaňte hádat!.....Beze mě, byste byli stejně všichni k ničemu."
Poučení: 1.Každý je k něčemu užitečný. Pro celek jsou důležití všichni. 2. Elektřina má velkou moc, ale musíme si na ni dávat pozor.
napsal Mikuláš Stanko, 6. A

Olympiáda v českém jazyce

foto: www.google.com

Pařížská čtvrť
Byl pozdní večer, foukal vlahý letní vánek a nad Paříží se

foto: www.google.com

vznášel obláček lásky. Po ulicích se procházely mladé páry a bylo cítit teplo domovů.
Já jsem však pociťovala jenom zradu člověka, do kterého jsem byla tak moc zamilovaná.
Na svatého Valentýna mě opustil přítel a od té doby jsem k němu cítila jenom zášť a nenávist.
,,Jak mi to mohl udělat?" ptám se sama sebe, ,,Co se mezi námi stalo?" Bohužel, nemohu změnit osud a vrátit ty šťastné chvilky. Budu se s tím muset vyrovnat. Začínám novou éru života. Vyhodila jsem všechny fotky s mým přítelem do koše a tím jsem ho definitivně vymazala ze svého života. Nevím, čím to je, ale mám najednou velikou radost. Možná je to tím, že jsem začala číst knihy pohádek, které byly plné šťastných konců. Doufám, že i můj život skončí jako v pohádce, ve které se princ a princezna do sebe zamilují a prožijí ty nejšťastnější chvíle v jejich životě. No, možná se i já dočkám svého šťastného konce. Občas v noci přemýšlím nad svým životem. Co jsem všechno zažila. Někdy mívám sny o tom, že se propadnu do říše pohádek, kde zažiji velkolepou svatbu princezny a prince z Pomněnkového království. Uvědomila jsem si, jak moc pro mě znamenají pohádky a že mohou být i pro dospělé. V mé knihovničce teď nesmí chybět Velká kniha pohádek.
napsala Eliška Navrátilová, 6. C

Nákaza

Žáci 9. třídy měli za úkol napsat příběh, zadání ale mělo háček :), nejprve si měli vymyslet sedm slov, např. kus nábytku, potravina nebo jídlo, náboženství, druh boty, sportovní sloveso a část těla. Tato slova museli následné použít v příběhu, který začínal slovy: Pamatuji si, jak jsem chytil ...

Pamatuju si, jak jsem chytil tu zvláštní zelenou nemoc. Bylo to na podzim a celý den pršelo. Maminka šla nakoupit a já jsem dojídal zbytky knedlíků se špenátem. Pak jsem si na chvilku zdřímnul na gauči. Když se pak celá usměvavá vrátila domů, tak se na mě podívala a úsměv jí okamžitě zmizel. Nejdřív jsem myslel, že ji rozzlobilo, že jsem snědl ten špenát, ale pak vyděšeně řekla: ,,Co se ti to stalo?! " Nechápal jsem, co tím myslí. Byl jsem naprosto v pořádku, nebo to jsem si alespoň myslel. Okamžitě začala panikařit a volala tatínkovi a já zaslechl jenom: ,,celý zelený " a ,,rychle doktora ". Myslel jsem, že si dělá legraci, ale podle výrazu v jejím obličeji jsem rychle změnil názor. Maminka mě poslala do postele, ať se vyspím, že to třeba zmizí. Já ale pořád nechápal, o čem mluví.
Proto jsem to vzal do pokoje přes koupelnu. Když jsem rozsvítil, tak jsem se sám sebe lekl. Byl jsem zelený od hlavy až k patě. Takhle jsem si jako malý představoval Jožina z bažin. Okamžitě jsem běžel zpět za maminkou a ona už tam stála s tatínkem, který když mě viděl, ztuhl a vydal takový pištivý zvuk, to nás vyděsilo ještě víc.
Po tom, co se všichni víceméně vzpamatovali, zavolali pana doktora Janouška. Ten okamžitě přispěchal. Byl celý mokrý přes jeho kulaté brýle jsem viděl jeho ustaraný pohled. Posadil mě na pohovku a změřil mi teplotu, potom mi zkontroloval krk a tvářil se ještě víc zmateně. Takhle jsem ho ještě nikdy neviděl. Vrhl po mně lítostivý pohled a řekl: ,,Podle mého vyšetření je naprosto zdravý, ale nikdy jsem neviděl nikoho tak zeleného. Nesnědl třeba něco, co by bylo až nepřirozeně zelené?" Maminka teď úplně zbledla.
Zatvářila se provinile a řekla: ,,Snědl celou misku špenátu. Myslíte, že je zelený od špenátu? Já ho dělám každý měsíc, ale tohle se nikdy nestalo." Pan doktor se zamyslel a povzbudivě řekl: ,,Moc bych chtěl věřit, že váš špenát je naprosto v pořádku, ale nenapadá mě nic jiného." Maminka vypadala, že se každou chvíli zhroutí a tatínek…

Myslím, že by ho měl doktor prohlédnout také, protože byl celý bílý a to určitě není o nic lepší než zelený.
Po chvíli ticha jsem slyšel šoupání nohou a došlo mi, že to jde moje mladší sestra. Přišla ve svých růžových bačkůrkách a smála se od ucha k uchu. Najednou jsem si všiml, že má na rukou zelenou barvu. V tu chvíli mi došlo, co se stalo. Když jsem si zdřímnul, tak mě pomalovala na zeleno. Začal jsem se smát a maminka, tatínek a pan doktor Janoušek na mě koukali, jako kdybych byl celý zelený.

Magdaléna Bláhová, 9.B

foto: Sára Sochrová, 8.C

Prezentace sebe sama
Žáci 8. ročníku měli v občanské výchově vytvořit prezentaci sebe

foto: Viktorie Suchanová, 8.C

sama. A co žáci rádi dělají, jaké mají koníčky, co je baví a ve volném čase naplňuje, na to už se můžete podívat sami.